

PÍSEŇ 0445

Pamatuj člověče, proč tě Pán Bůh stvořil

1537, 1559, 1606

1. Pa- ma- tuj, člo - vě - če, proč tě Pán Bůh stvo - řil a nad stvo-ře - ní vše

proč tě tak po - vý - šil, pro - to, a - bys je - mu slou - žil.

2. Bůh tvůj učinil tě k podobnosti svému, přijal tě za dítě; tys však Otci svému nechtěl sloužiti věrnému.
3. On tě byl do ráje postavil krásného, v němž jsi, rozum maje, ctít měl Otce svého; ale ty ses spustil jeho.
4. Utrácíš svá léta, svévolně jen hřešíš a rozkoší světa bídnou duši těšíš, zlého života nelepšíš.
5. Pravdě jsi odporný, pneš se nad jiného, s bližním jsi nesvorný, milovník jsa zlého, pyšný, nemaje nic svého.
6. Krátký věk na světě, léta tvá pominou; jako rosa v létě tvé útěchy zhynou. Ó bys dal se cestou jinou.
7. Pokoř se v tichosti, volej k Bohu svému a žádej milosti sobě nehodnému, Kristu důvěř se samému!
8. Otče milostivý, pro smrt Syna svého slyš hlas můj truchlivý a mne nehodného přijmi na milost pro něho.
9. Útočiště sobě nekladu jiného kromě v samém tobě, věře v tě samého; protož potěš mne smutného!
10. Duši svou poručím já tobě samému, na milost se spouštím Pánu Bohu svému; buď mi milostiv hříšnému!

1559 Kancionál český
Pavla Vorličného